

Alleen van de Here de Kwaak!

Het gebeurde
 allemaal in India. Mij - maar was ten jager, in
 hart en ziele. Als kleine jongen van \pm 2 ja werd
 hij al in een "matjan" in de boom geplaatst en kon
 alles wat gebeurde om hem heen heel goed bekijken.
 Als de vakantie voor hem nabijk was het
 als vanzelfsprekend; een vakantie in de jungle.
 Dat was toen in India, want daar ^{was} meest hij toen
 werkte. Een hele maand verbleef hij in een
 prachtige forest bungalow, want natuurlijk had
 hij ^{de} zijn volksoort in allerlei personages die
 met ^{de} jacht te maken hadden, namoestrij bij ge-
 houden. Het was een hele organisatie, want
 we moesten een maand lang van de jacht lev-
 De eerste twee weken moesten er alleen ge-
 worden en op "kijlings" - (wilde ruisen) ge-
 worden en de laatste twee weken op groot wild
 en maakte speciale "fermits" gegeven worden, als je
 op kijgers of bere wilde schieten.

Maeder de Vrouw had van de voren al een
 drukke tijd voor de bevy. Er moesten "kelon asin"
 gemaakt worden, want je kon immers nooit
 weten of je veel geluk in de jacht kon hebben.
 Dan werd er "odaki" gemaakt, geraspte klappen
 met gula djawa ingedikt, voor de "je maties"
 als het brood op was gemaakt. Dat waren een soort
 droge pannetochten gemaakt van "atta"; meel van
 de soort eten. We hadden ook een voorraad blak-
 jes mee, voor Kersfeest, want dat moest altijd
 byzonder zijn en dan moest er beslist niet

gepraagd worden. Trouwens, ^{om} alle Christelijke feest-
dagen mochte er berlist niet gepraagd worden, dat
hadde wij van tevoren al afgesproken en daar
weerd ook strikte aan gehouden.

Als onze vrienden uit de stad bij ons kwamen
logeren, bedelde ik altijd om brood + sauzijfers
mee te nemen. Als wij brood hadden was het
heerlijk makkelijk voor het ontbijt. De eerste dagen
was het nog vers, daarna werd het gestoomd,
dan gerookt en als dat niet meer lukte, droog-
de ik in de hou, stampte het weer fijn en daar-
in werd dan meer broodpulver van gemaakt met
wat kranten en rozen erin, want eieren kon
je gelukkig niet in de koffer krijgen en suiker ook.
We dronken daar ook veel eetkroon. sap met wat
rom en suiker in, echt lekker verfrissend.

De dagen waren altijd afwisselend, veel ge-
schoten, weinig geschoten, niets geschoten. Op een
dag was er niets geschoten. Dat maar nissen.
Ook niets gevangen, maar gelukkig was Richard
en enige die met zijn hengelje en een kromme
speld was gaan nissen en 101 kleine visjes had
gevangen, die visjes waren zo groot als onze, ter-
wijl we hebben ze heerlijk croquant in asem-garam
gebakken en met sambel en korndam met opge-
peureld. Dier afwisseling genoege.

Onze vriend Ben kwam uit Holland naar ons
toe. Hij had een speciale permit^t gekregen om ee-
niger te schieten. Nedereen was natuurlijk op-
gletogen en de jacht werd voorbereid. De grote jong-
vrouwe, Richard moette mee. Dat was spannend.
Wat misten wij van werkelijk gevaar? Niet toch!

Een Tijgerjacht! Kan je je iets spannerder dan een Tijgerjacht voorstellen. Neen toch! Niets kon dat evenaard, Boek, Ben en de jongens slaakten van verlongen om dat spannende avontuur te beginnen.

Heel vroeg in de ochtend gingen ze al op weg. Heel vreemd vond ik het als ik er aan terugdenk, dat ik Boek altijd had gevraagd en ~~gare~~ uitdrukkelijk gezegd dat hij op Alles miselt jagen, behalve op Tijgers! Dat was hij ook dit keer niet van plan geweest. Dat weet ik ook wel, maar

Wat gebeurde er toch precies? Ja, dat was het! Die stomme tijger, dat rot beest kwam niet bij Ben uit, maar bij Boek! en wat doet dan een Jager, een geboren Jager? als dat Beest, dat verliest het, groot machtig en ~~prag~~ prachtig beest ~~juist~~ juist bij hem kwam binnen sluipen? Dan schiet je! Ja, je schiet, de belofte eens gezegd, "Alles, behalve Tijgers" is vergeeten, glad vergeten, Maar, O mee, wat een schrik, wat een pech!

In plaats van zijn beroemde schouderblad schot begon die tijger juist te lopen, juist op dat moment, waardoor welk het geen schouderblad, sebat maar jammer genoeg een Britschot. In plaats dat dat rot beest door me veel liep hij juist hard weg. Weg tijger! verdween in het hoge olifantengras. Nergens was hij te vinden. Bloedsporen wezen hen heen en daar te me, diep de jungle in!

Dat wordt zoeken geblazen, De roet van de jungle luidde nu eenmaal: "Een nagesochte tijger moet gedood worden, want die wordt bestikt en", Man-eater! Twee dagen waren ze aan het roeten, diep in de jungle, slechts hier vonden ze wat bloedsporen en zelfs een paar spoorharen, die heb ik ergens bewaard, maar misschien

door ~~de~~ opgedroogde rivieren ^{beddingen} met al die grote
 stenen ^{keien} erin. Angstig leek ik naar Ben, die
 de hele tijd op zijn knieën lag ^{te wachten} door de grote
 keien waar wij vroeger reed, gevaarlijk leek en
 weer wiebelden. Elk ogenblik dacht ik, dat
 houdt Ben nooit meer vol, dit is te gevaarlijk
 voor Andre. Oh nam een besluit! Oh klom over
 de leuning, want ik had door in "Wat ga je doen?"
 vroeg Ben en Ben verbrood. Oh ga Andre's hoofd
 vasthouden, ik plaatste mij anders in de auto,
 dan door kon ik makkelijk zijn hoofd vasthouden,
 om hen te kunnen ^{ontfer-} steunen. Van tijd tot tijd
 sprook ik de Cibazol over mijn woude, al bleef
 het bloeden, eindelijk help ik het toch mis rechte
 te helpen. De reze troep voorbij. Oh had visie van
 van Moros die in de stryde met de Filistijnen zijn beste
 hande in de lucht maast honden geholpen door ^{officieren} ~~officieren~~
 en Kaleb in de stryde tegen de Filistijnen. Hoeveel was
 niet ik zo? Oh herinner mij dat ik Ben vroeg, de ferry
 om onder mijn elleboog te plaatsen ^{was} hij vol deed, ^{de} ~~de~~
 kwam dichtbij mij zitten om mij te kunnen steunen. Ik
 weet niet meer hoe de reze voorbij gingen, Ondereing
 bespraken wij welk richting we nu beste nemen en
 unaniem besloten we het Militair ziekenhuis te nemen
 naar we onze militaire vrienden hadden. Eek Bal Chan
 en Dr Lal. Wat daarna gebeurde was als een droom.
 We kwamen aan in het ziekenhuis, maar niets stond
 klaar ^{nam} het was toch niet meteen naar het Militair Ziekenhuis
 Van bleef Ben Dr. Eek Bal Chan op, die was gelukkig thuis, maar
 helaas had hij niet zijn auto met en dus moest Boei hem gaan
 halen in The Compound. Ongelukkig was ~~er~~ op dat moment
 juist alle elektriciteit uit en het was pikdonker so dat Boei en

maar ik maecte hem tot de orde roepen: „Kan je rijen of niet? Geef 't anders maar van Ben, want zo krijg je de een ongeluk en dan rij je me nog verder van huis! Gelukkig werkte 't positief bij Baai en gemaalmeerd riede me verder. Wat was me gelukkig toe me begrepe dri i selectie en „conformatie“ voor dat Andre in 't diek huis was opgevoert ^{daarbij ook} en hij bestond kritisch was. Een andere keer kreeg we toch meer een doodsstrip toe me meer het alarmeerde bericht kreeg uit „Andre was d'ging.“ We raled naar 't riebelaus. De Andre's kamer ^{afgesloten} onder minsten y verpleegster rondom rij bed, die ^{met} ~~was~~ ^{afgesloten} slambae ^{afgesloten} was. Boel en Ben rontte op hen knieen om voor Andre's diek. Leil te bidden, ik kon dat niet geloven en vroeg aan een van die rustbestjes: „Hoe is 't met Andre?“ Tot mijn grote schrik, en verbijstering ^{en blijdschap} antwoorde me gelukkig: „Oh, he is very good!“ Ik schudde Baai en Ben door elkander van vreemde en jubelende reuk. „Hoe jellie dat? He is very good!“ Natuurlijk was ook hun groe blydschap groot en zij dankte de Uere. Telkens was er wel iets om van te schrikken. Andre lustte no graag „crab soup.“ Natuurlijk kon hij Ben dat niet aanboren en de crabsoep werd door Andre heerlijk verorberd. Maar helaas! Wat een schrik weer, Er was noch niet de kreffensoepe, want Andre kreeg en inflammation. Ho hoop soms de dagen meer voorbij, son meer opgeschikt door een kleine terugval, ook almeer dat hij bijna gestikt was in gestolpe bloed die in rij keel bleef steken. Ben was juist so rij bed om te waken, by hoorde Andre's beneuwen. Hijge en raais niet hoe aling hij een dokter erby kon hale. Die dag direct dat i ernstig was, er was zelf geen tijd meer en naar de operatie tafel gereden te worden en Andre ^{hreef} ~~werd~~ ^{hreef} ter plekke een „trachea“ in rij keel. Een andere keer was vol de trachea verstoppt en ^{stommt} een dokter trok die no naar uit rij keel sonder verdoving in en uit. Wat was Boel rarend boos op die dokter. by hielden van waeste en wankte hem uit voor alles en nog meer.

Natuurlijk zag Willie er groen en geel van de pijn. Wel, ach, ach!
Vlak erop moest ik toe meer koken. Jan Wells kwam op bezoek
met zijn vrouw. De be^{me}merkte hoe ze keek. Toen hij Andre
zag, riep hij flams en is 't niet om te lullen, hoe zijn vrouw
Andre zag, riep hij prompt flams. Dit gaf wel enige
beraering in 't rieke huis maar gelukkig was hulp meteen
aanverig. De roos er elken dag wel iets te beleven.

Toen Andre mocht lopen, kwam men toch tot de ontdekking
dat hij zijn schouderbeen had gebroken. Door al dat andere
was het de doctoren niet eens opgevallen, maar toen hij scheef
door de rieke huis-gangen liep, viel het ^{met} meteen op. De dokter
niet meer wat de doctoren erom gedaan hebben. De dokter
dat 't van zelf genas. God dank wie je er niets meer van
Ook de littenen op zijn gezicht, zijn preetig bijgekomen. Hij
heeft nu knijpjes in de oogen, die hij voorheen niet had.
Hoe kunnen zij de Heer daarvoor niet danken!

Je wilt het geloven of niet, maar we waren nu rooel be-
levenissen bij dat wij weer normaal konden lezen nadat Andre
thuis was gekomen. Kan je mijn verbazing voorstellen hoe Andre
vroeg of er weer ~~ge~~ en wanneer hij gejaagd kan worden. En nu
kwam dat niet van dovenmans oren garrang. Wat had ik,
als moeder de Vrouw Nurse & Mann te beven, vooral als
het de Jacht betrof. Helaas niet veel. Alleen als de
nood aan de man kwam, dan had ik 't voor 't zeggen, so
leek 't wel!

Gelukkig was er voortbij een bordgenoot geboren. Ten
Pute kwam er bij. Het ging niet zo goed met Ten's zaken
in Nederland en opeens kon Baat hem spreken van de Bond en
de meensche. Baat vond het gelukkig ook in ten-
sant en de kinderen van dat op hem, vooral Jusje was
haar vogappel, want hij had ook Chinese vogjes net als
Vante Pute. Met veel plezier kan Pute was verteld dat de
precies Jusje of Chisag door de deuren kwam. Chisag maakte met
een Bond de deuropen, terwijl ~~Chis~~ Jusje heel voorzichtig de
deur heel langzaam en voorzichtig de deur opende, bond door hem

Tante Rutje had altijd veel iets lekkers bij de thee, en daar slant die kleine guldrige rupsjes op. Net of ze thuis niet te eten kregen. Op een dag was het Jeps's jaardag. Hij kwam niet op de thee bij Tante Rutje, maar Tante kwam bij ons om zijn vier jaardag. Waarom ben je dan niet met lange gekomen? vroeg Tante Rutje hem. "Why should I nei bij verbaas, I have my own cake." "No'n rupsje doch!"

Tante Rutje kon ook vertellen hoe it haar verzorging toe wij in Janick meegereken waren. De kleintjes bleken bij haar klitten, is Prando sliepen ze met Tante Rutje en kroep rond in onder haar armen. Maar rustig man ze niet, vooral toe ze opreus van heel dicht bij groenme honden. "The heger is coming!", beklenden de kleintjes en kroep nog dichter bij Tante Rutje, die ook niet bepaald gerust was. Dit gegrom was toch wel heel dichtbij. Opens schoot ze in de lach, want wat was het geval?!. Anwey de hond sliep heerlijk bij hem in de kamer en smurkte dat it een lene luit was. Wat hebbe ze sae gemestgebeld karkeltz geloken. Die Queen toch! met twa gegrom en gemurk dootit se hen de stuipe op it lijf jaeg. Rutje kan tee nog met smeah verbell.

Ik weet niet eens meer de dag dat de thuis kwam. Alles was zo'n chaos. Het werd ook Oud en Nieuw. Dit was juist allemaal kritiek met Andre en wij melde hem be slink met verlate, Baie en Ben moeselden om beursen elkaa af om op te loon bij hen te rooken. Ik had geen plaats in rij kamer, maar was in ^{omse} station gaan liggen, want alles was nog opgeblapt zodat it saar languit kon ley. Tegen 12 uur. Oud en Nieuw, kwam it erby. Ben melde mit bescheiden hang belte, maar dat melde it beslist niet hebben. Ik weet niet meer of Andre er beursit by was, maar het was mel se Oud en Nieuw 1963/1964 om nou te vergeen!

(Kerstel)

19/
7:06

Del. F. 3^A. De swaare baak voor Baai was mij alles te moeten vertellen. Wacht even! Nogmaals dat harde lachen op de bodhamerdek en Baai die doringen reep: "Mama, doe ope die deur!" Het is in Baai's stem, dat forse ongeduldige lachen en zijn roep maakte dat ik begreep dat een ^{heel} ernstig gebaar moest zijn. Maar wat?